

Biohajoavan muovin käyttö ja keräys biojätteen kanssa

Biohajoavan muovin tuotanto ja käyttö kasvaa jatkuvasti. Taustalla on kaksi seikkaa:

- fossiilisten raaka-aineiden korvaaminen muovin tuotannossa
- kierrätysmahdollisuuden luonti muoville biojätteen käsittelyssä (uusi EU:n muovistrategia tavoittelee muovin kierrätyksen tehostamista)

Julkisessa keskustelussa lähdetään usein siitä, että uusiutuvasta raaka-aineesta tehty muovi (niin kutsuttu biomuovi) on myös biohajoavaa. Niin se välttämättä ei ole.

Tällä hetkellä Suomessa merkittävien biojätteeseen päätyvä biohajoava muovijae ovat biojätteen keräykseen tarkoitettut pussit, mutta myös pakkauksiin käytetään jo biohajoavaa muovia.

Jo vuonna 2000 laadittiin eurooppalainen normi (DIN EN 13432), joka määrittelee millaista muovin pitäisi olla, jotta sitä voidaan kutsua biohajoavaksi. Normin mukaan on tutkittava muovin käyttäytyminen kompostointiprosessissa.

Nykyisissä biojätteen käsittelytavoissa on kaksi tämän normin kannalta kriittistä kohtaa:

- Hyvin yleisesti on mädätys eikä kompostointi pää- tai ainoa käsittelymenetelmä. Biohajoavat muovit, joka kompostoituvat hyvin, ei välttämättä hajoa mädätyksessä.
- Eurooppalainen normi edellyttää 10 viikon viipymää biojätteen käsittelyprosessissa, mutta aika on nykyisin usein lyhyempi.

Seurauksena voi olla, että vaikka muovi on normin mukaan sertifioitu biohajoavaksi, se ei ehdi hajoamaan biojätteenkäsittelylaitoksissa riittävästi. Toisaalta, jos muovi hajoaa todella täysin hiilidioksidiksi ja vedeksi, kyse ei oikeastaan voi olla materiaalikierrätyksestä.

Biojätettä hyödyntävä ala on siksi varovainen biohajoavan muovin hyväksynnän suhteen. On varmistettava, ettei ole negatiivisia vaikutuksia biojätteen käsittelyprosessien toimivuuteen, lopputuotteiden laatuun, imagoon eikä käsittelykustannuksiin. Lisäksi on edellytettävä, että yhteiskunnalle on todella hyötyä biohajoavien muovituotteiden käytöstä, esimerkkinä biojätteen keräyksen helpottaminen biohajoavien muovipussien avulla.